

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Vernersens partifælle, hr. Svend Auken, der i en kronik eller et indlæg i vistnok Berlingske Tidende i dag skriver, at det ikke nødvendigvis er alle ord fra vise mænd, der er vise.

Jeg er ikke hundrede procent enig i alt, hvad vismændene skriver i deres nye rapport. Vis-mændene har som en række andre økonomer den opfattelse, at man f.eks. skal øge beskatningen af fast ejendom. Det er den skole, som mange økonomer har, men der er altså også andre økonomer, som er tilhængere af en anden skole.

Vi er i regeringen optaget af at standse stigningen i beskatningen på fast ejendom. Ejendomsværdibeskatningen er efter vores opfattelse et meget vigtigt element i skattestoppet. Det er vismændene imod, o.k., det ser vi altså forskelligt på. Der kan være en række andre ting, som vi også ser forskelligt på.

Det, der er afgørende for os, er altså, at vi her har lagt en kurs, som siger: Ikke flere skattestigninger, ikke flere afgiftstigninger, ikke omlægninger, som vi har oplevet det med skattereformer de sidste tre, fire gange, og som i virkeligheden betyder, at folk kommer til at betale mindst det samme, i mange tilfælde mere.

Nej, det vil vi, er at gennemføre reelle skattesænkninger på arbejdskraften.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes da, det er glimrende, at skatteministeren er så sikker på, at alt, hvad regeringen gør, er rigtigt. Det kan være meget naturligt. Men det er jo altså alligevel lidt imponerende, at vi her har vismændenes rapport, og den kan man så være uenig i, for de har selvfølgelig ikke nogen som helst forstand på de her ting.

Man har også spurgt ude i virksomhederne, og det viser sig rent faktisk derude, at 66 procent mener, at nedsættelse af lønbeskatningen er det første punkt, det er faktisk det allervigtigste. Det er i øvrigt meget vigtigt, at alt andet, der kommer efter, kun fylder 3, 4, 5 pct. Men også alle disse folk ude i virksomhederne, som ved, hvor skoen trykker, kan jo tage fejl.

Lad mig så sige: Det, som jo i hvert fald er klarlagt, er jo, at man bringer sig længere væk fra målet om at reducere personskatten. Det var jo faktisk sådan, at der, da vi her tidligere på dagen spurgte statsministeren, jo også netop blev sagt, at kun hvis der var råderum til stede, kunne man sænke skatten fra den 1. januar 2004.

Men det råderum kunne man ikke bekræfte var til stede på nuværende tidspunkt.

Ole Stavad (S):

Hvis nu vi glemmer vismændene og andre gode folk, der har ment noget med det her, og alene holder os til regeringens egne oplysninger – jeg går ud fra, at dem kan vi godt bruge i fællesskab – så fremgår det jo klart af de oplysninger, vi har fået, at regeringen selv når frem til, at skattestoppet i den tekniske udformning, man har gennemført det, medfører, at man hvert år skal ud og finde en finansiering på 1,5-2,0 mia. kr. om året.

Hvis nu vi skal holde fast i den fælles målsætning, vi har om at sænke skatten på arbejde, og den er ikke ny hos os, så er dét, at man forlods skal finde 1,5-2,0 mia. kr., som kan bruges til at sænke skatten på arbejde, jo med til at besværliggøre det. Ministeren må dog være enig i, at skattestoppet i dets tekniske udformning, som regeringen har valgt, besværliggør det mål, som vi gerne ville dele med regeringen, om at sænke skatten på arbejde.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg synes, at det er interessant at høre om Socialdemokratiets mål. Nu er der jo gået en halv snes år, hvor man havde haft mulighed for at realisere nogle af sine mange mål, og det er jo ikke sket. Det, der er sket, hvad er det? Det er en om-lægning af skatten.

For nu at svare hr. Vernersen: For det første vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med virksomhederne. Jeg er fuldstændig enig i, at skat på arbejdsindkomst er meget, meget tyngende for dansk erhvervsliv, og derfor er det også et meget vigtigt mål for regeringen at få nedsat skatten på arbejde. Ingen diskussion om det.

Men jeg er også enig med de erhvervsledere, som siger, at hvis det bare er en omfordeling; hvis det betyder, at de samme virksomheder skulle have levet med endnu flere nye grønne afgifter, endnu flere administrative byrder, endnu flere omkostninger af den ene eller den anden slags, som vi kender det fra den socialdemokratiske regerings tid; så er fidusen ikke så god.

KI. 17.25

Det er jo lige præcis den sammenhæng, som jeg synes er vigtig at holde sig for øje. Det, vi har oplevet med de skattereformer, vi har set under socialdemokratisk ledede regeringer, er jo omfordeling, hvor man fodrer hunden med dens